

اسطوره و واقعیت

فهرست

۱۳	فصل اول : ساختار اسطوره.
۱۶	ارزش «اساطیر ابتدایی».
۱۸	کوشش برای ارائه تعریفی از اسطوره.
۲۱	«داستان‌های واقعی» و «داستان‌های دروغین».
۲۳	استوپره چه می‌گوید.
۲۷	دانستن اسطوره‌ها یعنی چه؟
۳۲	ساختار و کارکرد اسطوره‌ها
۳۷	قدرت جادویی و اعتبار «خاستگاه».
۳۷	اساطیر خاستگاه یا منشأ اولیه و اساطیر کیهان‌زایی یا آفرینش گیتی.
۴۱	نقش اسطوره در شناختشی
۴۶	بازگویی کیهان‌زایی و آفرینش گیتی.
۵۳	بازگشت به مبادی آغازین.
۵۵	اعتبار و حیثیت «آغازها».
۵۹	اساطیر و آیین‌های نوزایی.
۶۱	نوسازی جهان.
۶۷	تفاوت‌ها و شباهت‌ها.
۶۹	سال نو و کیهان‌زایی در شرق‌نزدیک باستان.
۷۱	کمال آغازها.
۷۵	آخرت‌شناسی و کیهان‌زایی.
۷۵	پایان جهان — در گذشته و در آینده.
۸۲	پایان جهان در ادیان مشرق‌زمین.

۸۷	مکافه آخرازمانی یهودی - مسیحی.....	
۹۰	مسیحیان معتقد به هزاره حکومت مسیح.....	
۹۲	اعتقاد به هزارها و ظهور منجی در میان اقوام ابتدایی.....	
۹۵	«بیان جهان» در هنر نوین.....	
۹۹	می توان بر زبان غلبه کرد.....	فصل پنجم :
۹۹	قطعیت آغازی تازه.....	
۱۰۰	فروید و شناخت «منشأ پیدایش».....	
۱۰۳	روش‌ها و راهکارهای سنتی برای «بازگشت».....	
۱۰۹	شفا دادن خود و از بین بردن تأثیر گذر زمان.....	
۱۱۳	بازیافت گذشته‌ها.....	
۱۱۹	اسطوره‌شناسی، هستی‌شناسی، تاریخ.....	فصل ششم :
۱۱۹	مبای اصلی قبل از هستی است.....	
۱۲۱	خدای بی‌اثر.....	
۱۲۷	خدای مقتول.....	
۱۳۳	هاینو و دیما.....	
۱۳۷	هستی‌شناسی جایش را به تاریخ می‌دهد.....	
۱۴۱	آغاز فرایند «اسطوره زدایی».....	
۱۴۵	اساطیر حافظه و فراموشی.....	فصل هفتم :
۱۴۵	وقتی یک مرтاض عاشق ملکه می‌شود.....	
۱۴۸	نمادپردازی هندی و فراموشی یادآوری.....	
۱۵۱	«فراموشی» و «یادآوری» در یونان باستان.....	
۱۵۵	حافظه «ازلی» و حافظه «تاریخی».....	
۱۵۹	خواب و مرگ.....	
۱۶۶	مذهب گنوی و فلسفه هندی.....	
۱۶۸	به یادآوردن و تاریخ‌نگاری.....	
۱۷۳	عظمت و انحطاط اسطوره‌ها.....	فصل هشتم
۱۷۳	بازنگرداشت جهان.....	
۱۷۷	انسان و جهان.....	
۱۷۹	تخیل خلاقیت.....	
۱۸۲	هومر.....	
۱۸۵	پیدایش خدایان و تبارشناصی.....	
۱۸۷	عقل‌گرایان و اسطوره.....	

۹ / فهرست

۱۹۰	تمثیل‌انگاری و مکتب او همروس
۱۹۳	استناد مکتوب و سنت‌ها و روایات شفاهی
۱۹۹	فصل نهم : بقایا و پوشش‌های اساطیر
۱۹۹	مسيحیت و اسطوره‌شناسی
۲۰۱	تاریخ و «معماها» با «رازها» در انجیل‌ها
۲۰۵	زمان تاریخی و زمان آینی
۲۰۸	مسيحیت کیهانی
۲۱۲	اساطیر فرجام‌شناختی در قرون وسطا
۲۱۸	بقایای اسطورهٔ فرجام‌شناختی
۲۲۱	اسطوره‌های جهان نوین
۲۲۴	اساطیر و رسانه‌های همگانی
۲۲۷	اسطوره‌های حواص و نخبگان جامعه
۲۳۵	کتاب‌شناسی
۲۳۹	نمایه

فصل اول

ساختار اسطوره‌ها

حداقل در پنجاه سال گذشته، محققان و دانشمندان غربی برای مطالعه اسطوره^۱ از دیدگاهی استفاده کرده‌اند که می‌توان گفت با دیدگاه رایج در فرن نوزدهم تفاوتی اساسی دارد. بر عکس پیشینیان‌شان که اسطوره را به معنای رایج کلمه، یعنی به عنوان «قصه»، «ابداعی»^۲ و «تخیلی»^۳ به کار می‌گرفتند، محققان جدید اسطوره را همان‌طور پذیرفته‌اند که در جوامع کهن درک می‌شد؛ در چنین جوامعی «استوره» یعنی «داستانی واقعی» و فراتر از آن، داستانی که گران‌بهاترین مایملک است زیرا مقدس، عبرت‌آمیز، سرمشقی نمونه و معنی‌دار است. این ارزش معناشناختی جدیدی که به واژه «استوره» داده شده، کاربرد آن را در زبان معاصر تا حدی مبهم و دوپهلو ساخته است. یعنی امروزه واژه «استوره» هم به معنای «خیال» و «پندار باطل» یا «توهم» به کار می‌رود و هم به معنای «سنت و روایت مقدس، کشف و شهود ازلى یا آغازین، نمونه عبرت‌آمیز و شایان تقلید» که خصوصاً در میان قوم‌شناسان، جامعه‌شناسان و محققان تاریخ ادیان رواج دارد.

بعداً در همین کتاب (فصل‌های هشتم و نهم) به بررسی تاریخ معناهای گوناگون واژه «استوره» در عهد باستان و جهان مسیحیت می‌پردازیم. همه

1. mythi

2. fable

3. invention

4. fiction

می‌دانند که از زمان گزنوфанس^۱ (حوالی ۵۶۵-۴۷۰ قم) – اولین کسی که تعاریف و تعبیر «اساطیری» از الوهیت را که هومر^۲ و هسیود^۳ به کار گرفته بودند مورد انتقاد قرار داد و مردود دانست – به بعد، یونانیان دائماً به خالی کردن میتوس^۴ یا اسطوره از همه ارزش‌های دینی و فوق طبیعی ادامه دادند. میتوس هم در تقابل با لوگوس^۵ [کلمه، سخن منطقی] و هم بعدها در تقابل با هیستوریا^۶ [تاریخ، داستان واقعی]، سرانجام به معنای «آنچه نمی‌تواند وجود واقعی داشته باشد» به کار گرفته شد. در کنار آن، فرهنگ یهودی مسیحی هم بر هر آنچه که در کتاب مقدس («عهد عتیق» و «عهد جدید») توجیه یا تأیید نشده بود، مهر «دروغ» و «توهم باطل» کوبید.

اما این معنی «استوره» – که رایج‌ترین معنا در زبان معاصر است – در این کتاب مورد نظر ما نیست. به عبارت دقیق‌تر آن مرحله فکری یا آن زمان تاریخی که اسطوره به «وهم و خیال» تبدیل شد، مورد توجه ما نیست. تحقیق ما در درجه اول با آن جوامعی سروکار دارد که اسطوره هنوز در آن‌ها «زنده» است – یا تا همین اواخر بود – به این معنی که الگوهای نمونه‌ای برای رفتار انسان‌ها فراهم می‌آورد و دقیقاً به همین دلیل، به زندگی آن‌ها معنی و ارزش می‌بخشد. درک ساختار و کارکرد اسطوره‌ها در این جوامع سنتی نه تنها موجب روشن شدن یک دوره یا مرحله‌ای در تاریخ اندیشه بشری می‌گردد بلکه ضمناً به ماکمک می‌کند تا بتوانیم یک طبقه یا گروهی از مردم معاصر خود را هم بشناسیم و هم بهتر درک‌شان کنیم.

برای مثال می‌توان به «فرقه‌های باری»^۷ در اقیانوسیه اشاره کرد. توضیح علت و معنای این مجموعه از فعالیت‌های جداگانه، بدون ارجاع به توجیه آن‌ها توسط اسطوره‌ها، بسیار دشوار خواهد بود. این فرقه‌های پیشگویانه و

۱. Xenophanes، فیلسوف یونانی ماقبل سقراط. با گزنوفرن سردار یونانی (بازگشت ده هزار نفر) اشتباه نشود. برای شرحی از عقاید او می‌توانید به داستان فلسفه نوشته برایان مگی به ترجمه همین قلم (کتاب آمه، ۱۳۸۸) مراجعه کنید. — م.

2. Homer

3. Hesiod

4. mythos

5. logos

6. historia

7. cargo cults

هزارهای [معتقد به ظهور منجی یا رستگاری در هر هزاره]، قریب الوقوع بودن یک عصر افسانه‌ای رونق و فراوانی و سعادت را اعلام می‌کند. بومیان دوباره ارباب و صاحب جزایر محل سکونت خود خواهند شد و دیگر نیازی به کارکردن نخواهند داشت زیرا [روح] مردگان در کشته‌های عظیم و باشکوهی پر از کالاها و اجناس مورد نیاز مردم به جزایر شان بازمی‌گردد؛ درست مثل بارها و محموله‌های عظیمی که برای سفیدپوستان به بندرها و باراندازهای شان وارد می‌شود. به همین دلیل است که اغلب «فرقه‌های باری» (فرقه‌های محموله‌ای) در حالی که معتقدند همه حیوانات اهلی و ابزارآلات باید نابود شوند، از پیروان شان می‌خواهند که انبارهای بزرگی بسازند تا اجناس و کالاهایی را که توسط مردگان آورده می‌شود در آن‌ها نگهداری کنند. در یکی از این جنبش‌ها، ورود مسیح سوار بر یک کشتی باری بزرگ و پر از کالا پیشگوی می‌شود؛ یک جنبش دیگر در انتظار ورود «امريکا» است. دورهٔ جدیدی از زندگی در باغ فردوس یا بهشت موعود آغاز خواهد شد و اعضاً آن فرقه به جاودانگی می‌رسند و بسی مرگ می‌شوند. بعضی فرقه‌های به رفتارهای بی‌بندو بار و شهوت‌رانی افسارگسیخته (اورجی) هم روی می‌آورند زیرا تابوها یا آعمال ممنوعه و رفتارهایی که طبق سنت تحريم و ممنوع شده است، علت وجودی خود را از دست داده و جای خود را به آزادی مطلق می‌دهد. اینک همه این آعمال و رفتارها و باورها طبق اسطورة نابودی جهان و در پی آن، آفرینشی جدید و برپایی عصر زرین قابل توضیح و توجیه پذیر است. (بعداً در همین کتاب این اسطوره را شرح می‌دهیم)

پدیده‌های مشابهی در کنگو در ۱۹۶۰، یعنی سالی که آن کشور به استقلال رسید، به وقوع پیوست. در بعضی از روستاهای ساکنان بومی سقف کلبه‌های شان را شکافتند و برداشتند تا راه برای سکه‌های طلاibi که قرار بود توسط نیاکان شان از آسمان بیارد، به داخل کلبه باز شود. در جاهای دیگر، همه‌چیز را به حال خود رها کردند تا خراب و ویران شود، غیر از جاده‌هایی که به گورستان منتهی می‌شد و نیاکان شان می‌توانستند از طریق آن جاده‌ها به روستای شان برسند. حتی افراط در عیش و نوش و شهوت‌رانی افسارگسیخته (اورجی) هم دلیل و معنایی داشت زیرا طبق آن اسطوره خاص، بعد از آغاز

عصر جدید، همه زن‌ها متعلق به همه مرد‌ها خواهند بود. به احتمال قریب به یقین، پدیده‌هایی از این دست به تدریج کمتر و نادرتر خواهد شد. می‌توان حدس زد که در نتیجه به استقلال سیاسی رسیدن این مستعمرات سابق «رفتارهای اساطیری» از بین می‌رود. اما آنچه قرار است در آینده‌ای کم و بیش دور رخ دهد نمی‌تواند کمکی به درک آنچه هم‌اکنون رخ داده است بکند. آنچه بیش‌تر مورد نیاز ماست، شناختن معنای این انواع عجیب از رفتارها و درک علت و نحوه توجیه آن‌ها برای این افراط و تفریط‌هاست. زیرا درک و فهم آن‌ها مستلزم مشاهده و شناختن‌شان به عنوان پدیده‌های بشري، پدیده‌های فرهنگي و ابداعات روح بشري است و نه ظهور بیمارگونه رفتارهای غریزی، توحش و ددمنشی یا صرفاً تفکر خام و کودکانه. هیچ راه چاره و حق انتخاب دیگری وجود ندارد. یا ما حداکثر تلاش‌مان را می‌کنیم تا این افراط و تفریط‌ها را نادیده بگیریم، به حداقل برسانیم، یا اصلاً فراموش‌شان کنیم و آن‌ها را نمونه‌های نادری از «وحشیگری» بدانیم که وقتی این قبایل متبدن شوند به کلی از میان خواهد رفت، یا تلاش لازم را به عمل می‌آوریم تا آن مقدمات و سوابق اساطیری را درک کنیم که چنین افراط و تفریط‌هایی را توضیح می‌دهد و توجیه می‌کند و به آن‌ها ارزشی دینی می‌بخشد. این رویکرد دومی از نظر ما تنها رویکردی است که ارزش تأمل و بررسی را هم دارد. فقط از دیدگاهی تاریخی-مذهبی است که این رفتارها و انواع مشابه‌شان می‌تواند به عنوان همان چیزی که هست — پدیده‌های فرهنگی — مشاهده شود و خصلت رفتار کودکانه نابهنجار یا غریزه افسارگسیخته را از دست می‌دهد.

ارزش «اساطیر ابتدائي»

همه ادیان بزرگ آسیایی و [ناحیه] مدیترانه دارای مجموعه‌ای از اساطیر یا علم‌الاساطیر هستند. اما بهتر است مطالعه اسطوره را از مبدأ یا نقطه شروعی مثل اساطیر یونانی یا مصری یا هندی آغاز نکنیم. اغلب اسطوره‌های یونانی را هسیود و هومر یا شاعران حماسی و چکامه‌سرایان و اسطوره‌نویسان بازنویسی و روایت کرده‌اند و بنابراین مورد جرح و تعديل و اصلاحات قرار گرفته و سازماندهی و منظم شده‌اند. سنت‌ها و روایات اساطیری شرق‌نزدیک و هند را